

Hensyn dertil. Det er den egentlige Hovedgrund, hvorfor jeg har stillet Forslaget. Det kan, som sagt, nok være, at Paragraphens Udtryk: „Hvor særlige Forhold o. s. v.“ godt kunde blive staaende, men jeg troer dog, at det ved mit Forslag vilde blive gjort langt tydeligere; Sogneforstanderskaberne ville da kunne see, at de ere berettigede til, hvor de finde, at Billighed taler derfor, at tage saadanne Hensyn, men som Undtagelser. Men saaledes, som det staaer her, at det ikke kan bruges uden ved Selvangivelse, er jeg ogsaa imod det. Jeg mener, at man i dette Lovforslag har altfor meget presset paa Selvangivelse; thi man maa huske paa, at den største Deel af Folk kan ikke give rigtig Selvangivelse, og saa ville de hellere lade være end angive urigtigt. Jeg troer altsaa, at man ikke skal presse Folk til at give ikke rigtig Selvangivelse, og at man ikke skal friste dem dertil saa stærkt, som ved at betinge en Nedsættelse deraf, men at man skal overlade til Skattecommissairerne at sætte dem, som de skønne. Jeg troer, at, naar man vil have en saa reen og streng Indkomstskat, saa kan den strenge Retfærdighed let, som man siger, blive til Uretfærdighed, og det er navnlig den Betænkelighed, der har foranlediget mit Forslag. Forslaget er oprindeligt stillet til Contingentsystemet, og jeg er af den Mening, at dette System var det, hvorved man kunde være kommen igjennem paa den billigste og letteste Maade. Nu veed jeg nok, at Mange have maaskee næsten seet sig blinde paa den Uretfærdighed og Ulighed, som har fundet Sted sidste Gang ved Contingentsystemet, men man maa huske paa, hvad det gamle Ordsprog siger, at af Skade bliver man klog, og jeg troer, at netop de store Uligheder ville blive Aarsag til, at det vil blive rettet næste Gang. Jeg kan, som sagt, efter mit Skjøn ikke see Andet, end at vi idetmindste ville komme til ligesaa store Uligheder ved Procentsystemet, og at vi altsaa ville kaste disse 100,000 Rd. bort til ingen Nytte; det er rigtigt nok Noget, jeg slet ikke kan synes om, og derfor har jeg stillet de Endringsforslag, som foreligge. Jeg skal ikke gaae videre ind paa at udvikle dette, da jeg kan i den Henseende slutte mig til, hvad der er udtaalt af det ærede Mindretal. En Ting skal

jeg endnu omtale, nemlig Eben. Det gaaer paa ingen Maade an at sætte en saadan Ed ind, thi man forlanger derved af Folk en Ed, som det er umuligt for dem at holde. Der staaer, at de skulle aflægge Ed paa at iagttage en ubrødelig Tausshed med Hensyn til de Oplysninger om Statteherdernes Formuesforhold, hvorom de ved Baretagelsen af deres Hverv maatte komme til Kundskab. Hvorledes skal en Mand, naar han kender en Andens Formuesforhold, huske, om han er kommen til Kundskab derom igjennem Commissionen eller paa anden Maade? Og ikke alene det. Naar han siger om en Mand, at hans Forhold ere enten saa eller saa, er det ikke sagt, at det er muligt for ham at sige, hvorfra han har en saadan Indsigt. Man skal virkelig tage sig iagt for at knytte disse Eder til saa løse og lette Ting, at Folk imod deres Villie kunne komme til at bryde dem, og noget Vignende gjælder med Hensyn til de pressede Selvangivelser; man skal tage sig iagt for at faae Folk til at angive Andet, end hvad de selv troe er rigtigt. Med disse Ord skal jeg anbefale mit Forslag.

Ordføreren: Jeg bliver dog virkelig nødt til igjen at komme tilbage paa den besynderlige Misforstaaelse, som ogsaa i Ivertdags gjorde sig gjældende, at denne Edsaflæggelse, som forlanges af Skattecommissairerne, skulde være en ny Opfindelse, som var kommen ind i dette Lovforslag. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at der i en Række af Aar i Kjøbenhavn har bestaaet accurat det Samme. Der er ingen anden afvigende Affattelse foreslaaet af os, end at vi give Formularen til Eben, som den skal aflægges over hele Landet, men vi foreslaae paa ingen Maade nu at indføre en ny edelig Forpligtelse, som man ikke har kjendt tidligere, og jeg indseer ikke, hvorfor man, naar det findes nødvendigt i Kjøbenhavn, at Bedkommende afgiver den edelige Forplikning, som der her er Spørgsmaal om, og naar det i en lang Række af Aar har bestaaet der uden at give Anledning til nogen Mislighed eller Klage, da skulle undlade at indføre det tilsvarende System udenfor Kjøbenhavn, naar man overhovedet vil have en Indkomstskat. For-